

Citation:

F.K. Ligtenberg, Levensbericht J.P. Mazure, in:
Levensberichten en herdenkingen, 1992, Amsterdam, pp. 43-46

Levensbericht door F.K. Ligtenberg

Jannis Pieter Mazure

24 december 1899 - 3 november 1990

Jannis Pieter Mazure

'Het leven is een groot spel, dat je ernstig moet opvatten'. Deze woorden van het op 3 november 1990 overleden Akademielid prof. ir. J.P. Mazure kenmerken zijn levensstijl.

Jannis Pieter Mazure werd op 24 december 1899 in Rotterdam geboren. Ondanks een grote belangstelling voor geschiedenis studeerde hij na zijn HBS-opleiding in Delft. In 1923 verwierf hij met lof het diploma van civiel ingenieur. Zijn eerste werkkring vond hij bij de Zuiderzeewerken, waar hij betrokken werd bij de activiteiten van de Staatscommissie Lorentz, die baanbrekend werk verrichtte op het gebied van de berekening van de getijbeweging. In 1926 kwam hij bij de afdeling Wieringermeer, waar hij werkte aan de voorbereiding voor het gemaal Den Oever. Ook ontwierp hij in die periode een voor die tijd zeer geavanceerde betonnen schutsluis. Een publikatie in *de Ingenieur* over de berekening van cilindrische waterreservoirs getuigt van zijn theoretisch werk in deze periode.

In 1930 kwam hij weer bij de waterloopkundige afdeling terecht; zijn standplaats werd nu Den Haag. Hij hield zich bezig met sluitgatberekeningen, het hydrografisch beheer van het IJsselmeer en met hydrologische studies over de Zuiderzeepolders. Zijn aandacht ging onder meer uit naar de berekening van de beweging van het kwelwater uit het nieuwe IJsselmeer en naar de belasting van de polder door het uit de ondergrond meegevoerde zout. Voor de Commissie Drinkwatervoorziening Westen des Lands maakte hij een studie over het zoutgehalte van het IJsselmeer. Inmiddels werkte hij aan zijn proefschrift *De berekening van getijden en stormvloed op benedenrivieren*, waarop hij in 1937 met lof promoveerde.

In de loop der jaren was Mazure als 'redelijk, doch eigenwijs mens' tot de conclusie gekomen dat ook de droge bouw dringend behoefte had aan een meer wetenschappelijke aanpak van de problemen. Dit leidde ertoe dat hij in 1944 samen met ir. B.H.H. Zweers benoemd werd tot directeur van de nieuwe Stichting Ratiobouw. Na de benoeming in 1945 van Zweers tot hoogleraar aan de TH te Delft werd hij de enige directeur. Door zijn werk bij Ratiobouw kan Mazure gerekend worden tot de pioniers die een meer wetenschappelijke en rationele methodiek in de bouw voorstonden. Hij hield zich bezig met onderwerpen als: nieuwe bouwsystemen, modulaire coördinatie, regendoorslag van gevels, rationalisatie van de leidingaanleg. Zonder spanningen ging dat niet en zijn benoeming tot hoogleraar in de toegepaste mechanica bij de afdeling Weg- en Waterbouwkunde van de TH te Delft zal voor hem een niet onwelkome verandering hebben betekend. Zes jaar later keerde hij weer naar de bouwkunde terug: hij werd hoogleraar in de bouwconstructies bij de afdeling der Bouwkunde. In deze functie, die hij tot zijn emeritaat in 1968 vervulde, kreeg hij de kans op zijn bij Ratiobouw opgedane ervaringen terug te grijpen. Bovendien was hij van 1955 tot 1961 wetenschappelijk adviseur van de Vereniging van Systeembouwers. In zijn afscheidsrede van de TH te Delft *Levensduur in snel veranderende tijden* geeft hij een helder overzicht van de moeilijke keuzen die gemaakt moeten worden, wil

men, met inachtneming van de economische randvoorwaarden, bouwwerken tot stand brengen die niet alleen bij hun oplevering, maar ook gedurende hun verdere bestaan aan veranderende, door de maatschappij gestelde eisen voldoen.

Mazure was een veelzijdig mens. Gedurende zijn hele leven is hij behalve op wetenschappelijk terrein ook op allerlei andere maatschappelijke gebieden zeer actief geweest. Van 1961 tot 1978 was hij vice-voorzitter van de Raad voor de Volkshuisvesting. Van 1970 tot 1978 fungeerde hij als voorzitter van de Waddenzeecommissie. Reeds vanaf zijn HBS-tijd was hij sterk in politiek geïnteresseerd. Vanaf 1956 was hij een aantal jaren voor de PvdA lid van de Eerste Kamer, waarvan hij van 1967 tot 1969 het voorzitterschap bekleedde. Een neiging tot relativeren was Mazure niet vreemd: 'Het leiden van de vergaderingen stelt eigenlijk niet zoveel voor', zei hij in 1979 tegen een journalist die hem interviewde. 'Het is een zaak van goed opletten, dat er geen onvertogen woord wordt gezegd'. Hij was bovendien betrokken bij de opstelling van het beginselprogramma van de nieuwe DS'70.

Ook op levensbeschouwelijk gebied ontplooidde hij activiteiten. Hij was een van de oprichters van het Algemeen Humanistisch Trefpunt en hij publiceerde veelvuldig in *Het woord van de Week*, *Mens en Wereld* en *de Humanist*.

Bekendheid verwierf hij ook door zijn jarenlange grote inzet voor de korfbal-sport, waaraan hij ook op internationaal niveau actief deelnam. Hij publiceerde vele artikelen in het Nederlands Korfbalblad en hij maakte naam als uitvinder van een nieuwe sport: het microkorfbal.

Mazure werd voor zijn verdiensten ter gelegenheid van zijn afscheid als voorzitter van de Eerste Kamer benoemd tot Commandeur in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

